

Blask wspomnienia – usiądźmy razem przy płomieniu świec...

8 listopada jest dniem wspomnienia hm. Barbary Bogdańskiej-Pawłowskiej
- inicjatorce powstania Wspólnoty Drużyn Grunwaldzkich.

Tym razem zachęcamy Was do zatrzymania się przy blasku ognia.

ZADANIE

Wykonajcie lampiony. Mogą Wam do tego posłużyć różnorodne słoiki, materiały dekoracyjne, sznurki oraz małe świece. Lampiony wykorzystacie na zbiórce.

ŚWIECZKOWISKO

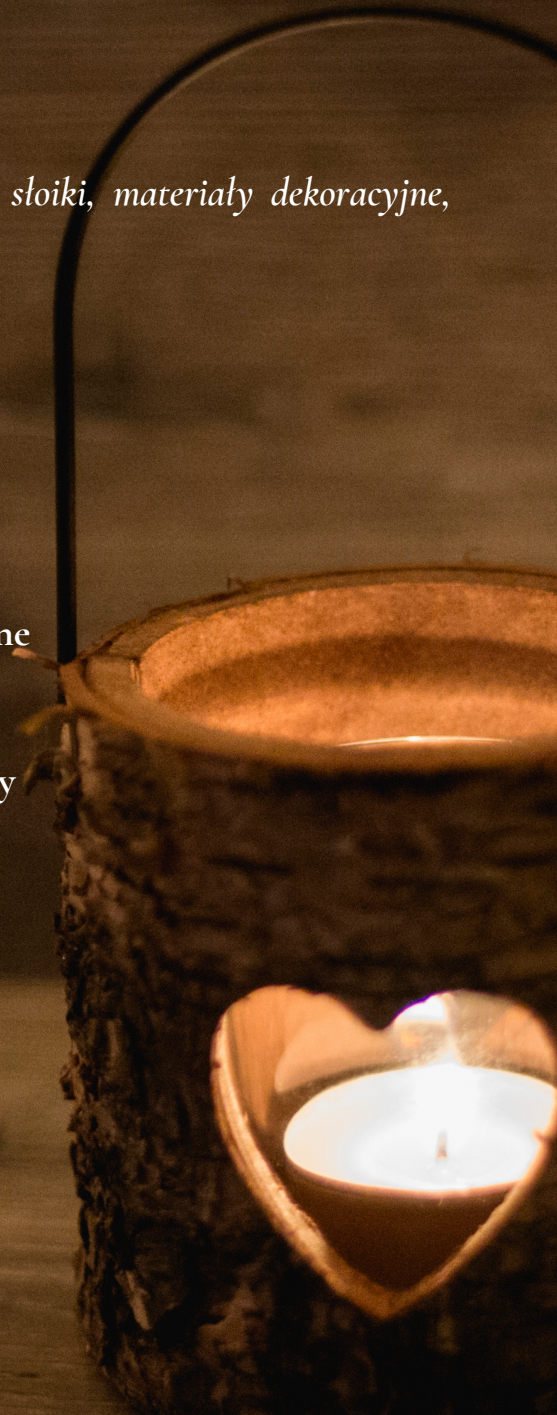
Nasz wspólny ogień jest wspomnieniem drużny Basi. Jednak każdy z nas zapala swój płomień, niech on będzie dla nas czasem refleksji i podjęcia własnych wyzwań.

Usiądźmy razem w kręgu, wspomnijmy drużnę Basię, jak i inne osoby związane z harcerstwem, które są dla nas ważne.

Zapalmy przygotowane lampiony, ułóżmy z nich kształt, który ma dla nas szczególne znaczenie, będący naszym przesłaniem dla innych.

Zastanówmy się, co ma w nas zmienić ten płomień, co chcielibyśmy zrobić dla innych, jak wyglądają nasze relacje harcerskie, rodzinne.

Zastanówmy się, jak budujemy „Wspólnotę”, czy możemy czerpać z pomysłów drużny Basi?

Zdjęcia Waszych zuchowych i harcerskich symboli z lampionów przysłijcie do 10 listopada
na e-mail: n.zielinska@zhp.net.pl

Prace zostaną opublikowane na stronie Fb Przedstawicielstwa.

Blask wspomnienia – usiądźmy razem przy płomieniu świec...

PIOSENKA

Zaśpiewamy wspólnie piosenkę „Serce ogniska”

Przyjacielu, siądź koło mnie.
Po gałązkach biegnie płomień,
rozpalamy znów nasz ogień,
gdy nad nami mroki srogie.
Zaraz nadejdzie pora olśnienia,
gdy zacznie bić serce we wnętrzu płomienia.
Kiedy serce ogniska ma barwę czereśni,
wtedy ziemia jest bliska, wtedy śpiewa się pieśni.
Myśl kołuje jak iskra, nie wiesz, czy to się nie śni,
gdy tak bije ogniska serce w kształcie czereśni.
Tańczy ogień. śpiewa ogień,
myśli dobre, słowa drogie,
powracają, odlatują.
Czar płomienia wszystko ujął.
Póki trwa jeszcze pora olśnienia,
póki bije serce we wnętrzu płomienia.
Kiedy serce ogniska ma barwę czereśni,
wtedy ziemia jest bliska, wtedy śpiewa się pieśni.
Myśl kołuje jak iskra, nie wiesz, czy to się nie śni,
gdy tak bije ogniska serce w kształcie czereśni.

Link: [Serce ogniska](#)

Autor słów: Jonasz Kofta

Autor muzyki: Tadeusz Woźniak

Blask wspomnienia – usiądźmy razem przy płomieniu świec...

GAWĘDA

Przeczytajcie gawędę i porozmawiajcie o Waszych „płomykach”.

Ogień

Myśleliście kiedyś, co to jest ogień? Czym są czerwono -żółte języczki skaczące po polach? Czym jest płomień świecy. Dla nas, harcerzy, ogień to jedna z najważniejszych spraw. Rozpalamy go najczęściej w pełnym szacunku milczeniu lub śpiewając obrzędową piosenkę. Otaczamy ogień szczególną opieką, nie pozwalamy, by wygasł....

w kręgu ognia, w kręgu rady w kręgu bratnich serc płoną lica, czyn się waży, wśród skautowych rzesz...

Czy patrzyliście kiedyś w ogień? Jak bardzo się zmienia. Raz żywy, wesoły, to znów zmniejsza się, jakby zasmucony. Raz dostojny, poważny, to znów skacze po gałązkach -bawi się. A więc dlaczego?

Bo ogień staje się częścią nas, płomyki ognia czują to samo, co my wszyscy w kręgu. Ogień wyraża nasze uczucia i przeżycia, nasze smutki i radości. Pomyślcie teraz o sobie, o swoich sprawach, tych waszych najważniejszych. Jeżeli zależy Wam na którejś z nich szczególnie, wkładacie w nią cały swój wysiłek, na jaki Was stać, wszystkie umiejętności. Żeby nasz ogień był dobry trzeba go strzec, trzeba tak dokładać chrustu, aby ogień był z nami w rozmowie, aby mówił tak jak my mówimy, aby ogrzał nasze serca, aby rozpalil w nas płomienie naszych serc.

Aby ogień był dobry musi płonąć również w naszych sercach, duszach, czynach. Trzeba o wiele większego wysiłku, by ten ogień płonął, by nie zgasł...

Wiatr rozdmuchuje tłące węgle, iskry lecą wysoko, hen ku gwiazdom, oczy patrzą prosto i nikt nie spuszcza powiek, rozgrzani ciepłem ogniska uwierzmy w dobro światła, w dobro rodzące się z ognia.

Źródło: Harcerz.eu

Blask wspomnienia – usiądźmy razem przy płomieniu świec...

Barbara Bogdańska-Pawłowska "Druhna Basia"

Urodziła się 19 czerwca w 1928 roku w Brzozowie miasteczku w województwie podkarpackim. Tam uczyła się i rozwijała.

Do Związku Harcerstwa Polskiego wstąpiła 10 września 1938 w Brzozowie.

Po zakończeniu II wojny światowej, 15 listopada 1945, reaktywowała II Drużynę Harcerek im. Marii Konopnickiej działającą przy Gimnazjum i Liceum w Brzozowie, zostając jej drużynową.

W dniu 28 czerwca 1946 złożyła Przyrzeczenie Harcerskie na ręce hm. Bronisława Nogi.

W latach 1948–1952 studiowała w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Krakowie, uzyskując dyplom na Wydziale Handlowym. Po ukończeniu studiów wróciła do rodzinnego Brzozowa, gdzie podjęła pracę.

Kontynuowała również działalność harcerską. Rozkazem Głównej Kwatery Harcerstwa L. 8/59 z dnia 1 kwietnia 1959 została mianowana harcmistrzynią, następnie została powołana na funkcję Komendantki Hufca ZHP Brzozów.

Z podkarpacia ścieżka życiowa skierowała ją na ziemie warmińsko-mazurskie.

W październiku 1962 przeprowadziła się z Brzozowa do Działdowa. Od 1964 była komendantką Szczepu przy Liceum Ogólnokształcącym i Technikum Ekonomicznym w Działdowie, objęła również kierowanie referatem starszoharcerskim w Komendzie Hufca ZHP Działdowo. W latach 1967–1973 uczestniczyła w Operacji 1001 – Frombork.

Od 1969 kierowała Sztabem Kopernikowskim przy Komendzie Chorągwi Warmińsko-Mazurskiej ZHP, pełniła również funkcję komendantki Zgrupowania Obozów Olsztyńskich we Fromborku. W uznaniu pracy na rzecz Fromborka została wyróżniona tytułem Honorowego Obywatela Fromborka oraz Złotą Odznaką Honorową „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” (1973).

Źródło: Wikipedia

Blask wspomnienia – usiądźmy razem przy płomieniu świec...

Barbara Bogdańska-Pawłowska "Druhna Basia"

Harcerską działalność związała z Grunwaldem – miejscem wielkiej bitwy z 15 lipca 1410. W 1966 uczestniczyła wraz z działdowskimi harcerzami w kampanii „Bohater”, w związku z nadaniem Chorągwi Warmińsko-Mazurskiej ZHP imienia „Grunwaldu”.

Opracowała program akcji szkoleniowej „Godni imienia Grunwaldu”, realizowanej w latach 1976–1980, współorganizowała akcję „Harcerze – Grunwaldowi”. Zainicjowała powstanie Harcerskiego Klubu Archeologicznego.

W latach 1985–1988, jako delegatka na VIII Zjazd ZHP, a następnie członkini Rady Naczelnej ZHP, była rzecznikiem idei grunwaldzkich na forum całego ZHP. Działania te doprowadziły do organizacji w dniach 9–23 lipca 1988 na terenie Warmii i Mazur Zlotu ZHP 1988, nazywanego popularnie Zlotem Grunwaldzkim, z udziałem ponad 21 tys. harcerzy.

Była inicjatorką powstania „Wspólnoty Drużyn Grunwaldzkich” – największego ogólnopolskiego ruchu programowo-metodycznego w ZHP.

Przez 20 lat – od 12 maja 1991 do 15 stycznia 2011 – pełniła funkcję przewodniczącej „Wspólnoty”. Potrafiła skupić wokół siebie liczne grono instruktorów z całej Polski. Autorka kolejnych programów i publikacji metodycznych, organizatorka cyklicznych sejmików grunwaldzkich. Była komendantką kilku Ogólnopolskich Harcerskich Zlotów Grunwaldzkich, odbywających się każdego roku w lipcu na polu bitwy pod Grunwaldem. Inicjatorka wystawy „Grunwald w tradycji Związku Harcerstwa Polskiego” eksponowanej w Muzeum Harcerstwa w Warszawie (2007), a także przyniesienia przez Drużyny Grunwaldzkie na Kopiec Jagiełły ziemi z pól bitewnych, na których walczone o wolną Polskę, oraz postawienia głazu upamiętniającego to wydarzenie (2011).

W uznaniu swej pracy na rzecz Grunwaldu została pierwszym w historii Honorowym Obywatelem Gminy Grunwald. Od 15 stycznia 2011 była Honorową Przewodniczącą „Wspólnoty Drużyn Grunwaldzkich”. Źródło: Wikipedia
Zmarła 8 listopada 2012 w Olsztynie.